

HUSITÉ

BARBORA MENCLOVÁ, 7.B, 13 LET

Den 20.dubna 1423

Takový normální den pro vesničany v Hořicích. Běžné ráno, nikde nebylo ani živáčka. Za chvíli už se vesničané začali probouzet. Chystali se do práce a na běžný den. Kolem poledne se ozvala menší rána, vesničané se na chvíli zarazili, ale pak si řekli, že to nechají plavat. Poté se ozvaly výkřiky, vesničanům se to zdálo být divné, tak pár z nich se šli podívat za tím zvukem. Když dorazili na místo, odkud ty výkřiky slyšeli, nic a nikoho neviděli, tak se vrátili do vesnice. Přišli do vesnice a ohlásili lidem, že tam nic nebylo a že nic neviděli. Ale zdálo se jim to už podezřelé, tak se všichni domluvili, kdyby přišla nějaká katastrofa. Tak začali sbírat dřevo, vyráběli si zbraně a nakonec si vyrobili i nějaké hradby. K večeru měli vše hotové. Zbraně, hradby a vše co za ten den vyrobili, dali do kůlen a chystali se ke spánku. Druhý den ráno slyšeli klusání kopýtek, tak vylezli ze svých domovů a šli se podívat. A viděli udatného pána na krásném koni. Pán měl pásku přes jedno oko a představil se jim jako Jan Žižka z Trocnova, vojenský vojevůdce. "Budu tady bojovat s vojskem Orebitů na vrchu Gothard. Kdo z vás bude chtít, můžete se přidat k našemu vojsku a bojovat proti nepříteli. Boj to bude tvrdý a zlý." Vesničani koukali na Žižku jak vyorané myši. Vesničané se rozhodli připojit se k boji, chtěli chránit své území a připravili si tedy veškeré vyrobené náčiní, zbraně, brnění a výzbroj. Orebité a vesničané bojovali jak nejvíce mohli. Dokonce se k nim připojili Husité z Hradecka a jejich vůdce Diviš Bořek z Miletína. Bojovali proti nepříteli České katolické šlechtě a jejich veliteli Čeňkovi z Vartemberka. Orebité a vesničané postavili děla a samostřily, aby pánové museli sesedat z koní a bojovat ze země. Žižka s vojskem a vesničany na ně čekal s děly a bojoval, až porazil Čeňka z Vartemberka a jeho vojsko, kteří zmateně a poníženě utekli z boje. A tak vojsko Orebitů a vesničanů pod velením slepého hejtmana Jana Žižky z Trocnova drtivě porazilo české velmože.

Nakonec to vesničané pořádně oslavili a vrátili se do normálního života. Dlouho vzpomínali na tento mimořádný zážitek, který vypadal ráno jako úplně obyčejný den.